

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Pécs, 1900. augusztus 17.

Nagy ünnepre virradunk a holnapi nappal, a legjobb uralkodó születésének hetvenedik évfordulóját ünnepeljük.

Minden évben ünnepnapja volt ez a nap az országnak, de a holnapi évforduló fokozott jelentőséget nyer az által, hogy jóságos királyunk ezen a napon a 70 ik életév betöltésével elérkezett az emberi kornak ahhoz a fordulópontjához, a melyet az emberiség tulnyomó nagyobb része nem is ér el s amely azokra nézve, akik elérik, okvetlenül a csendes nyugalmat igénylő aggkor kezdőpontját jelenti.

Ha valakinek, úgy a magyar nemzetnek nagy oka van hálát adni a Mindenhatóknak, hogy dicső uralkodóknak, *I. Ferenc Józsefnek* ezt a korhatárt testi és szellemi erejének egész üdeségében elérnie engedte, mert a reális biztosítékokat nélkülöző magyar alkotmány az ő uralkodása alatt sziklaszilárdan áll, az ő személyében, fényes uralkodói tulajdonaiban, páratlan alkotmányhűségében oly biztosítékot nyervén, a mely megvédelmezi azt úgy az állami önállóságunk ellenségeinek támadásai, mint a hatalomért mindent föláldozni kész kercs ivadék szolgálékúsége ellen.

Neki magának, mint embernek, vajmi kevés boldogságot juttatott a sors osztályrészül, de annál bővebben osztotta rá csapásait, a minők alatt más halandó, aki nem rendelkezik az akaraterőnek, a kötelességtudásnak és az isteni Gondviselésben való megnyugvásnak olyan rendkívüli mértékével, százszor leröskadt volna.

Ha uralkodókkal együtt visszatekinünk az uralkodása alatt lepergett hosszú időszakra, bizony több okunk van az örvezésre nekünk, mint a milliók által irigyelt uralkodónak magának.

S az emberi kornak azon a határpontján, a hol még azok a ritka kivételek is, akik addig kitartottak a küzelemben, leteszik a fegyvert s csöndes elvonultságban élvezik a becsületesen kiérdemelt nyugalmat, vajjon mi sors vár a mi jóságos királyunkra? A küzelemnek talán még súlyosabb korszaka, mint a melyet már végig küzdött.

Az uralkodás az olyan uralkodókra nézve, akik igazán szívükön viselik alattvalóik sorsát, akik komolyan veszik uralkodói kötelességeiket, nagy teher mindenütt. De kétszeresen súlyos ez ebben a kettős monarchiában, ahol a közös uralkodó jogara alatt szövetkezett különböző fajú, nemzeti-ségű népek kölcsönös féltékenykedése örökös viszály kuforrását képezi.

A magyar nemzetnek őseitől öröklött erénye, a föltétlen hűség és ragaszkodás Szent István koronájának viselőjéhez, másrészt pedig *I. Ferenc József* királynak

férfias lovagiassága és népei iránt nyilvánuló atyai szeretete olyan szoros kapcsolatot teremtettek a király és a nemzet között, a mely a kölcsönös tisztelet és szeretet érzetében gyökerezve elejét veszi minden félreértésnek s biztos zálogát képezi a nemzet javára szolgáló munkálkodás sikerének.

Nem így az uralkodó másik államában, ahol a különböző nemzetek háborgó gyűlölködése olyan hullámokat vet, a melyek elragadással fenyegetik az államnak hányatott hajóját. S ebben az ádáz küzelemben azt is meg kellett érnie az agg uralkodónak, hogy az állam megmentésére irányuló törekvéseivel szemben hol az egyik, hol a másik nemzetiség nyiltan demonstrált az ő fölkennt személye és uralkodóháza ellen. A béke apostolanak ablakai alatt a „Wacht am Rein“-t énekelik a németek s erre a cseh városokból az orosz himnusz hangzik vissza.

Ez az immár kiegyenlíthetetlené lélelt ellentét súlyos gondokkal tölti el a népei boldogítására törekvő uralkodó atyai szívét és erős próbára teszi erélylyel párosult igazságszeretetét és alkotmányhűségét. A béke áldásainak élvezése helyett rá még késő öregségében is gondterhes küzelem vár, nem is külső ellenség ellen, hanem édes gyermekeinek tekintett saját népei testvérgyilkos agyarkodása ellen.

Hogy ezt a küzeelmet lankadatlan erővel végigküzdhesse, azért száll a holnapi napon buzgó imádság a magyar nem-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Páris.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Cank Mukl.

Páris! — E néhány betű, e rövid szó mennyi főségeset foglal magában, mennyi bünt rejteget! Fenséges dolgokat az általános fogalmak szerint, bünt s undokságot a mi fogalmaink szerint, a kik kis városban élünk, hol az erényt tisztelik, hol nem dultak oly viharok, mint Franciaországban, Párisban, mely viharok tán minden eszményi szépet kitéptek, kiöltek a szivekből, kivéve a hazaszeretetet. Egyedül a haza az, mit szentnek ismer a francia nép, Páris. Szabadság, egyenlőség s testvériség! Ez az a bűvös jelige, melyet a francia nemzet gyermeke szüntelen ajkán hordoz, ezt vési oda a templomok kőfalaira, a szobrokra s mindenüvé, a hol van hely; ez az a bűvös jelige, mely sajátságos zománcal vonja be a párisi népet, melyet csak úgy lehet megérteni, ha köztük élünk.

Páris! — Franciaország szive, ezt igazán el lehet róla mondani. A mint ez dobog, a hogy itt alakulnak a körülmények, az a

nagy ország, a nagy köztársaság sorsa. Páris nem más, mint Franciaország essenciája. A francia Párisért él és hal, abban büszkélkedik, az reménye, vágya, onnan várja a hangot, mely után tenni kész. Ha nekünk Budapest ékességünk, sokkal inkább érzi azt Párisra nézve a francia.

Páris! — E szónál elnémul az ajk. A szem nem tud pihenni, a fül beletárad a zajba. A rengeteg világváros élénken lüktető életével kifárasztja az idegent, eltompítja az idegeket s lassanként feltámad lelkünkben a honvágy. El Párisból oda abba a csöndes kis városba, hol senki sem idegen, hol minden halom, minden virág ismerős.

Ha ki Párisba utazik s kiszáll a Gare de l'Esten, a keleti pályaudvaron, az önkéntelenül megáll. A mi szemei előtt feltárul, az lebilincseli. Nem a házak meglepő szépsége az, avagy az utcák kedvessége, hisz a házak régiek, többé-kevésbé feketék, olyan nagyok, mint a nagyvárosok bérházai szoktak lenni, az utcák is hasonlók Budapest, Bécs s egyéb világvárosok utcáihoz, nem az tehát, hanem a nyüzsgő, sürgő-forgó tömeg az, a mi bámulatra ragadja az első pillanatban az idegent. A pályaudvar előtt száz számra állanak a fiakkerek, melyeknek cilinderes, borotvált képű kocsisai nyugodtan várják az utasokat. Nem kiabálnak, hisz úgy is felkeresi őket, aki csak

egy negyed órányira is lakik. A keleti pályaudvar előtti térre egy boulevard s három más utca nyilik. A boulevardon, de a mellékutcákon is rengeteg ember s kocsitömeg van, mely elképzelhetlen lármát teremt. S a nagy tömkeleg közepén nyugodtan áll a buzogányos rendőr, kinek egy kézmozdulatára egész kocsisor áll meg, hogy egy másik kocsisor mehessen tovább. Az omnibuszok trombitaszója folytonosan figyelmezteti a járókelőket, kiknek némelyike lázas sietséggel, másika bámulatos flegmával tér ki. Az utcába csak be lehet látni, végig már csak azért sem, mert az ember s kocsitömeg sohasem kevesbedik s ez az, a mi az érkező idegent az első percben lebilincseli, sőt némi félelemmel tölti el.

A gondolat, hogy most Párisban van, izgalomba ejti. Nem csoda. Az újság ingerével hat. A ki nem volt Párisban, annak mindenestire új, járt légyen Budapest, avagy Bécsben, mely városok forgalma nem is hasonlítható össze Páris utcáinak élénkségével, forgalmával.

Az idegen önkéntelenül megáll s szemét idegesen jártatja körül, majd ide, majd oda néz s nem talál nyugvópontra, nem tudja, tulajdonképen merre nézzen. Idegennek érzi magát az első pillanatban, elhagyatottnak, kívül az a nyüzsgő tömeg s annak ezernyi lelke mit sem törődik. Ez leveri s csak néhány perc

zet ajkáról a mindenek Alkotójához. Hogy jóságos királyunk még sokáig megmaradjon testi és szellemi erőinek teljes birtokában, az inkább a mi érdekünkben fekszik, mint az övében.

A fenyegető küzdelmek láttára méltán fohászodhatnak ő az Urhoz: „Nagy harcot harcoltam, adassék meg nekem az örök dicsőség koronája!” De a magyar nemzet egyetlen reményhorgonya uralkodójának nagy erényeiben van; érthető hát, hogy aggódó szeretettel ragaszkodik hozzá s irtózik még a gondolatától is annak, hogy ettől a mentőhorgonyától a balsors elszakíthatja s az események árja kiragadhatja a veszedelmekkel fenyegető ismeretlen vizekre.

Hallgasd meg hát Mindenhátó a magyar nemzet könyörgését: áraszd el végzetetlen kegyelmeddel Urunkat, királyunkat s tartsd meg számunkra még soká, nagyon soká, hogy megérhesse nemzetünk felvirágzását, a mely az ő gondos keze munkáját fogja dicsérni.

Hírek.

Pécs, 1900. augusztus 17.

Egy tizenöt éves gimnázista gondolatai.

Egy szakadozott levélke akadt a kezünkbe s azt elolvastva, bámulat fogott el bennünket, hogy egy tizenöt éves, 6. ik osztályi gimnazistának ily érett s hazafiságtól nemes szívről tanuskodó gondolkozásmódja van.

A levélnek, helyesebben »emlék-soroknak« különben a története ez.

Nagy Jóska, II. oszt. gimnázista Békésen a Tassy családnál volt elhelyezve teljes ellátásra, félévi kurzus után eltávozott Szarvasra folytatni az iskoláit. A Tassy családnak VI-ik osztályi Sándor fiától a távozó kis diák emléksorokat kért, mert Sándor az egész gimnáziumban rendkívüli jeles tehetségű tanulónak ismertetett. Ezeket az emléksorokat akarta a Sándort véghetetlenül szerető és tisztelő kis diák könyv nélkül megtanulni és a szerint élni. Közöljük az emléksorokat, mint igazán

után jut eszméltre, csak akkor gondol arra, hogy lakására hajtasson.

Ez az a különös hatás, melyet telán minden idegenre gyakorol kivétel nélkül Páris.

Előttünk van a város, melynek világtörténeti nevezetessége van, mely vér betűkkel írta fel nevét a halhatatlanság nagy könyvébe. Előttünk mozog, jár-kelel az a nép, melynek ősei, melynek nagyjai megváltoztatták Európa térképét, királyi koronákat törtek össze, hogy belőlük ujakat csináljanak. S ez a nép tudatában van mind ennek s képes ezt éreztetni az idegennel, kinek a vendégjogokon kívül bizony édes-kevéssé jogot biztosított. — Előtte csak a francia az ember s minden francia, legyen az napszámos, koldus, vagy miniszter, az mind egyenlő, mert francia. Az egyenlőség s testvériség eszméjét némileg megvalósítják a címzésben, a menyiben mindenkit csak *uramnak* szólítanak.

S hogy végighajt a fiakkeres az óriási emberáradaton, mindig újabb és újabb látványosság köti le a figyelmét az idegennel, mely néha megdöbbeneti merészségével, avagy eredetiségével mosolyt csal ajkára.

Párist megismerni, annak életét tanulmányozni, mely az utcákon ép úgy nyilvánul, mint a vendéglőkben, kávéházakban, s mulató helyeken, ez maga érdekfeszítő, bár alapos megismerésére mind ennek rövid néhány nap nem elégséges.

Hogy tehát szerény tárcám fölé azt a szót irtam Páris, ne gondolja senki sem, hogy

példaadókat, mert arra érdemesnek tartjuk:

»Emléket kértél tőlem, hogy ez, ha a sors távol dob is bennünket egymástól, emlékeztessen reám.

Sokat irhatnék számodra, mert korán megtanultam ismerni az embereket; de mi nek? Hisz ugy sem értenéd még most azokat, miket később oly fájdalmasan tapasztalsz. Most még a gyermek kor édes álmait alszod, szíved, lelked szép reményekkel van telve s távolról se sejtjed, hogy mi az az élet. Mennyországunk gondold a földi létet s angyaloknak az embereket, de ha kilépsz az élet terére, annál fájdalmasabban jutsz az ellenkező véleményre. Azonban ez ne rontsa meg ábrándjaidat, hanem teljesítsd továbbra is kötelességeidet az eddigi munkakövedvel; tartsd meg szeretetedet az emberiség iránt, tartsd meg szíved, lelked eddigi tisztaságát, szeresd szüleidet, az Istent, szeresd ezer éves szép hazánkat, légy jó polgár, légy jó gyermek, légy jó keresztény, nemes elvek szent eszméi vezéreljék lelkedet minden tetteidben s csak úgy léphetsz ki bátran az élet küzdterére, így lehetsz elég erős majd küzdeni a sorssal s túrni az élet ezer csapását. Ha majd bu, bánat fogja el lelkedet, szenvedd megnyugvással e csapásokat, hiszen: „boru után derül az, ég“ a fájdalmak csak az örömek előhírnökei. Higgy, remélj és szeress tehát! Ne riadj vissza semmi küzdelemtől, ha nemes a célod: a tunyaság megöli a lelket, a munka az, a mi élteti, csengjenek füledbe mindenkor életedben a költő magasztos szavai: »Ember küzdj és bizva bizva bizzál!«

És most Isten veled! Ő vezéreljen élet utadon, segítse szívednek minden vágyát, lelkednek minden ideálját, adja, hogy szüleidnek hozzád kötött reményei váljanak benned valóra, hogy lehess ő nekik büszkeségük, hattyó idejüknek egykoron édes reményük, hogy lehess hasznos polgára e hazának, melynek minden rögét megszentelte apáink kiomló vére egykoron, melynek ülvét ma már nem vér, hanem a tudomány, a művészet feyvere adhatja meg, melynek földjén élned halnod kell, adja, hogy lehess hű polgára a mi sokat szenvedett ev. ref. egyházunknak, hogy egész életed boldog elégedett, áldásos legyen.

Fájdalom, az a jeles tehetségű Tassy Sándor, kinek ily tiszta — hazafis — és nemes lelki világa tükröződik a közlött emléksorokban, hattyó dalátirta meg a kis diáknak mert utána két hónapra már a sirba szállt.

erről a világvárosról kimerítő leírást fogok nyújtani, annál kevésbé azt, hogy ezen egyetlen tárca szűk keretében fogom ezt tenni. Merészség volna az tőlem. Az lehetlenség volna. Csak egyes epizódokat óhajtok megrajzolni, melyek megragadták figyelmemet, melyek némi világot vetnek a francia nép s magának Párisnak kedélyvilágára s életére.

Most meginduló tárcasorozatam — mint fentebb említém — csak egyes képek lesznek a párisi életből, melyeknek, mintegy összecsüml adtam jelen tárcám elejére irt címet. Ne várjon tehát senki tőlem tudományos leírásokat, az egyes történelmi nevezetességek épületek, terek és szobrok tüzetes leírását, esztetikai s egyéb méltatását, erre nem vállalkozom. Néhány rajz lesz az egész, melyek kidomborodtak lelkemben, melyek körvonaláiban bármily jelentékteleneknek is látszassanak, alapján ott rejlik a francia nép, a párisi nép tetteinek ragója, magyarázója, indító oka.

Mielőtt azonban megkezdeném a tárca sorozatot, mintegy bevezetésül szükségesnek láttam e néhány szót előre bocsájtani, melyet még egy köszönettel megtoldok. Elengedhetlen kötelességem ez.

Hetyey Sámuel megyéspüspök úr ő méltósága tette ugyanis lehetővé nekem, hogy néhány napot Párisban töltssek. Hogy azt nekem fejedelmi adományával lehetővé tette, ezt köszönöm meg a nagy nyilvánosság előtt a bőkezű főpásztornak.

Napirend 1900. augusztus 18-án.

Naptár: szombat, aug. 18. — Róm. kath.: Iona — Prot.: Iona — Görögkel.: (aug. 5.) Kuszi-niusz. — Zsidó: Ab 23. — Nap két 3 óraker; 2 percker; nyugszik 7 óra 4 percker. — Hold két 11 óra 10 percker; éjjel; nyugszik 1 óra 15 percker délután.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő és zivatarok várhatók.

Vármegyei diszközgyűlés d. e. fél 11 óraker Városi diszközgyűlés d. e. fél 12 óraker.

Közegészségügyi bizottság ülése d. u. 3 óraker a városnázán.

— (**A király születésnapja.**) Ma este félnyoickor kezdődik a város *kivilágítása* — ha ugyan jó idő lesz erre. Mar estefelé sok házon láttunk a holnapi ünnepet hirdető *nemzeti színű zászlót* s a városnázát es középületeket nagyban diszitették a kivilágításhoz. Holnap a *székesegyházban* félkilenc óraker lesz a nagymise; tizkor pedig az *izraelita imabázban* és harmonegyed tizkor az *ág. ev. templomban* lesz nataadó istentisztelet. Feltizenegy óraker a *vármegyén*, feltizenkét óraker a *városházán* lesznek diszközgyűlések. Végül 1 óraker a főispán *diszében* ad a Nemzeti Kaszióban. Az izr. hitközség szintén hódoló feliratot intéz a királyhoz.

— (**Szent István napja.**) Hétfőn, folyó hó nuszadikán, délelőtt 9 óraker a *székesegyházban* ünnepélyes istentisztelet lesz, melyre a polgármester ma hívta meg a város törvényhatósági bizottsági tagjait.

— (**Királyi kitüntetés.**) A király a személye körüli magyar miniszter előterjesztése folytán *Hansemann Adolf*, Schaumburg-Lippe hercegi udvari kamarai tanácsos és verőcei jószagigazgatónak, a közügyek tere szerzett érdemei elismerésül a Ferenc József-rend lovagkeresztjét adományozta.

— (**Pályázat.**) A pécsi kir. pénzügyigazgatóságnál kinevezés folytán megüresedett és évi 2800 korona fizetéssel, törvényszerű lakpénzzel és 240 korona működési pótlékkal javadalmazott s a pénzügyigazgató helyettesítési teendőket ellátásával való megbízatással egybekötött p. ü. titkári, esetleg az ennek beöltésével egyidejűleg megüresedhet és a törv. megfelelő illetményekkel egybekötött p. ü. titkári, esetleg p. ü. fogalmazói állásra pályázat hirdettetik. — Kérvények tizeannégy nap alatt adandók be a pécsi pénzügyigazgatóságnál.

— (**Jelentés a vizről.**) A tömernöki nivalat a Tettye-torrás vizallasáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a Tettye forras vizszolgáltató képessége folyó hó 17-én reggel 1800 köbméter.

— (**Honvédeink távozása.**) Borús, esős időben távoztak ma honvédeink Pécsről, hogy a veszpremmegyei nagygyakorlatra vonuljanak. Honvédeink Pécsvaradon at vasárnap érnek Bonyhádra, a hol a 19-ik honvédyalogezred kaposvári zászlóaljával egyesülnek s így mennek a honvédkerületi székhelyre, Székesfehérvárra, honnan Veszprémbe indul az egész kerület honvédsége.

— (**Tolnavármegye közgyűlése.**) Tolnavármegye törvényhatósági bizottsága e hó 14-én tartotta meg Szegzárdon nyári rendes közgyűlését, a melyen Döry Pál alispán elnökölt, a ki a tárgysorozat előtt emlékeztet meg a kereszténység megalapításának 900-adik évfordulójáról és a király 70-ik születés napjáról. Végül indítványozta közhelyeslés között, hogy a megye minden templomá-

ban istentiszteletek tartassanak augusztus 18-án. Kihirdették a belügyminiszternek egy rendeletét, a melylyel jóváhagyta a törvényhatósági bizottságnak a tisztviselők fizetésemelésére vonatkozó határozatát. Ennek értelmében 1%-os megyei pótdadót vetnek ki a fizetésemelésekre. A magasabb fizetést 1900. január 1-től élvezik a tisztviselők, a kiknek nevében *Dóry Pál* alispán mondott köszönetet a közgyűlésnek. A fizetésemelés által Tolnamegye tisztviselői most olyan fizetést élveznek, melyet egyetlen megyében sem. Nagyvárad város körlevelére elhatározták, hogy a magyar helységnevekről szóló törvény végrehajtása tárgyában a m. kir. miniszterelnökhöz feliratot intéznek. Az alispán időszaki jelentéséből megdöbbenve értesült a közgyűlés, hogy a megye több községéből, így különösen Báltaszékről és Dunaföldváról tömegesen vándorolnak ki a lakosok, mert itthon nem jutnak keresetnek. A vármegye az utakra újabban 80.000 korona kölcsönt vesz fel.

— **(A mohácsi védgát munkálatai.)** Tegnap esti számunkban, a személyi hírek közt közöltük, hogy *Tormay Károly* Baranyavármegye alispánja Mohácsra ment, hogy a védgát munkálatakat árlejtés útján biztosítsa. A beadott ajánlatok közül *Reichl S. Ferenc*, szabadkai műépítész ajánlata a legmegfelelőbb s így a legnagyobb valószínűséggel fogja a mohácsi védgátépítési munkálatakat megkapni egész terjedelmében.

— **(Szakiskolát végzett iparosok.)** A budapesti és kassai m. kir. állami felsőipariskolák, a marosvásárhelyi, szegedi és bellusi m. kir. állami ipari szakiskolák igazgatóságai megküldötték a pécsi kereskedelmi és iparkamarához a nevezett iskolák fa-, vas- és fémpari, elektrotechnikai, gépészeti, vegyszeri és kosárfonó szaktanfolyamain az 1899—1900. tanévben végzett növendékek névsorát. Ezt a kamara azzal az értesítéssel hozza az érdekelteknek tudomására, hogy a kik a nevezett állami szakiskolák végzett növendékei közül vállalatukban szakképzett egyéneket alkalmazni óhajtanak, a névjegyzékeket a kamarai irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

— **(Katonai hírek.)** *Lohonyay Gyula*, elsőosztályú százados, a pécsi honvéddapárdiskola állományából a 10-ik honvéddalozredhez helyeztetett át. *Paulay Imre*, 19-ik honvéddalozredbeli tartalékos hadnagy és dr. *Vajda Vilmos*, ugyanez ezredbeli tartalékos segédorvos, valamint *Elek Imre*, 8-ik honvéddalozredbeli tartalékos hadnagy a szolgálati kötelezettség teljesítése után saját kérelmükre a honvédség kötelékéből elbocsájtattak.

— **(Furfangos vevő.)** Folyó hó 13-án Pécsváradon országos vásár volt s ott történt az alábbi eset. *Rein Mátyás*, romonyai lakos két lovat árult, mely két lónak vevője akadt *Goják József*, tizenhatéves nagykozári legény személyében, ki állítólag atyja részére megvette volt a lovakat 50 frtért, mely vételárból 5 frtöt rögtön ki is fizetett s a hátralévő 45 frtöt folyó hó 20-ig ígérte kifizetni. Alig, hogy *Goják* elvezette a paripákat, *Rein Mátyás* meghallotta, hogy *Goják* már tul is adott azokon nyancsak 50 frtért s pedig két cigánynak adta el, *Kotosovics György* és *Fábiának*, kik *Szigetvárról* jöttek a vásárra. A mint *Rein*

találkozik *Gojákkal*, rögtön kéri a vételárat. *Goják* ugyan beismerte neki, hogy eladta a lovakat, de azt is hozzátette, hogy pénzt nem kapott s így fizetni sem tud. A káros *Rein Mátyás* elment tehát *Szigetvárra*, hol a főszolgabírónál panaszt emelt. A megidézett cigányok pedig azt vallották, hogy a lovakat 17 frtért vették. Ekkor *Gojákot* fogták vallatóra s ekkor oda nyilatkozott, hogy a nevezett cigányok adtak neki 10 frtot, hogy szerezzen nekik lovat. Ő aztán megvette a két lovat s 5 frtot ki is fizetett, a másik 5 frtből valamelyest elköltött, a többi zsebkendőjébe kötötte, mit aztán pénztől együtt elvesztett. Mikor a cigányoknak átadta a lovakat, azok a lóleveleket erőszakkal elvették tőle s azzal ijesztették, hogy a csendőrök keresik, mitől aztán annyira megijedt, hogy elfutott. Hogy azután mi történt, azt nem tudja. Ez a tényállás, melyből az igazságszolgáltatás ki fogja deríteni, hogy ki is a bűnös s az majd el fogja venni méltó büntetését.

— **(Villámcsapások.)** Egyszerre két helyről is értesítik lapunkat villámcsapásokról. Az egyik Szakcsón történt, hol a szőlőhegyen *Vince József* présházába ütött bele a villám s porig égette azt. — A másik ilyen tüzeset az Adorján pusztán volt, hol *Weisz Márton* bérlőnek egy buzaasztagjába csapott a villám s az asztag teljesen leégett.

— **(A gazdasági tanácsos nyugdíjazási ügye.)** A közgyűlés által *Herbert János*, gazdasági tanácsos szolgálatképtelenségének megfigyelésére kiküldött bizottság ma délután 3 órakor ülést tartott a városházán a polgármesteri helyiségben. — A bizottság ülése még lapunk zártakor is tartott. — Különben az ülés eredményét a holnapi közegészségügyi bizottsági ülés elé fogják terjeszteni.

— **(Házasság.)** *Lukáts József dr.*, pénzügyminiszteri fogalmazó, augusztus 26-án vezeti oltárhoz *Brodzsky Margitot*, *Brodzsky Károlynak*, Széchenyi gróf csokonyai uradalma intézőjének leányát, Somogy-Csokonyán.

— **(A megfenyegetett takarékpénztári igazgató.)** Az utóbbi időben Budapesten mindennapos lett, hogy a rendőri sajtóiroda kénytelen egyes lapok felfújt házi szenzációját az igazság érdekében megcáfolni. Nehány reggelilap tegnap is szenzációs cikket közölt a fenti hangzatos címmel. Megirták ebben, hogy *Egedy Sándor* görcsönyi bérlő életveszélyes fenyegetéssel illette *Ernyei Gyulát*, a budapest-belvárosi takarékpénztár igazgatóját, illetve azt mondta, hogy agyon fogja löni tönkretevőjét. A fővárosi rendőrség kijelenti, hogy *Egedy* ilyféle fenyegetőző nyilatkozatot egyáltalában nem tett. Az egészről annyi az igaz, hogy *Egedy*, mikor *Ernyei* a termésének zár alól való feloldására vonatkozó kérését megtagadta, ezeket mondta az igazgatónak:

— Jól van! Ha a családomat kidobja az utcára, koldussá tesz, s a pisztolyt a kezembe nyomja: úgy annak a pisztolynak hatodik golyója ez enyém lesz!

Ernyei erre rögtön jelentést tett, *Egedy* azonban a rendőrségen kijelentette, hogy a nyilatkozatot izgatottságában tette, a nélkül, hogy annak imputált értelmére még csak

gondolt volna is, sőt még aznap haza is utazott.

— **(Áthelyezés.)** A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Steinecker Ferenc* kir. tanácsos, eddigi szegzárdi közalapítványi felügyelőt a központi felügyelőséghez Budapestre a miniszteriumba berendelve, — helyébe az eddigi központi helyettes felügyelő *Tomcsányi Lajos* lett a miniszteriumból szegzárdi felügyelővé kinevezve.

— **(Bizalom Darányinak.)** A tolnamegyei gazdasági egyesület legközelebb tartandó közgyűléséből üdvözlő feliratot intéz dr. *Darányi Ignác* földmívelésügyi miniszterhez, hogy iránta érzett hálájának, bizalmának és ragaszkodásának adjon kifejezést. Tolnavármegye törvényhatósági bizottsága pedig folyó hó 14-én tartott ülésében határozta el *Jeszzenszky Andor* indítványára, hogy bizalmi feliratot intéz a miniszterhez.

— **(Agyonlőtt orvvadász.)** Vérében találták meg *Szegzárdon*, a Bükk nevű határban *Kovács György*, ismert orvvadászt, a ki e miatt már büntetve is volt. *Kovács György* — mint állítják — a Bükkben levő szőlőjébe ment (valószínűleg lesre) és ott ismeretlen tettesek őt lövéssel agyonlőtték. A súlyosan megsebesült embert a szegzárdi *Ferenc-kórházba* szállították, a hol másnap nagy kínok között meghalt. A csendőrség alapos gyanu alapján letartóztatta *Baráti János* orvvadászt, a ki azonban a gyilkosságot tagadja.

— **(A siklői iparosok önképzőköre)** a pécsi Petőfi-kör tagjainak közreműködésével saját könyvtára javára folyó hó 20-án az Iparos Olvasókör összes helyiségeiben dal, szavalat, humorisztikus előadások és táncsalattal egybekötött zártkörű nyári ünnepélyt rendez. Belépti-díj egy korona.

— **(Elfogott tolvaj.)** Siklóson elfogtak egy embert, a ki Pécsen *Böhm-féle* butikától egy kézi taligát lopott el és azt az »Amerikai«-csárdában elzalogosította. Most a rendőrség börtönében üli büntetését.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** *Fischer Dávid* decsi kocsmájában zeneszó mellett vígan folyt a mulatság, melynek azonban szomorú vége lett. Az egyik asztalnál a decsi legények és fiatal házások, a másiknál meg *Páncsics János* és *Páncsics József*, orbói testvérek fogyasztották az italokat. A decsieknél oly határtalan volt a kedvük, hogy hordó számra rendelték a sört és nekik húzták a cigányok a nótákat. Midőn már bőven áldoztak *Gambrinus* oltárán, az egyik közülök a *Páncsics* testvérekhez lépett s hogy beléjök köthessen, e kérdést intézte hozzájuk:

— Mien áll a vásár?

— Mi nem értjük a kérdést! — volt a felelet.

Erre a kötekedő decsi legény arcul ütötte az idősebb *Páncsicsot*, mire általános verekedés támadt. Midőn a *Páncsics* testvérek menekülve az utcára léptek, leteperték őket s mindkettőt összeszurkálták, sőt az egyiknek még szemét is kivették, hogy soha többé ne lássa az lsten szép eget. A csendőrség a verekedő legényeket elfogta.

— **(Az inas boszúja.)** A véletlen mentette meg csak *Harangozó József* siklői nyomda tulajdonos életét. Az egyik tanonca

Fuchs József kénkö oldatot öntött a borába azért, mert bizonyos okok miatt a minap kézzelfoghatólag megdorgálta; szerencsére azonban a méreg oly csekély mennyiségben töltött a horba, hogy az csak erős gyomor- és főfájást idézett elő. **Harangozó** gyanított valamit és orvossal megvizsgáltatta az ételeit, valamint a bort is; az orvos felfedezte a kénkö mérget. Az inast gyanus viselkedése miatt elfogták és a főszolgabírósnál kihallgatták; tettét bevallotta és azt a rossz bánásmódnak tulajdonította. Az ügyet átteszik a járásbíróshoz.

— **(Összevázta a malom.)** Kölesdi levelezőnk írja, hogy ott halálos baleset történt a Bauer testvérek malmában. Az áldozat **Pesti István** 15 éves inas, a kit söprés közben kapott el a nagy henger-szij és többször körül hordozta. A szerencsétlen inast betörött fejjel, eltörött karokkal és összevázott testtel holtan vették ki a kerekek közül. A fiu szüleit értesítették a szerencsétlenségről, a kikre a mostoha sors ezzel újabb csapást mért, mert csak pár héttel ezelőtt égett le Sár-Szt.-Lőrincen a házuk s tíz évvel előbb szintén tűzvész pusztította el vagyonukat, most meg fiukat törte össze a malom. A hatóság a szerencsétlenség okának kiderítésére megindította a nyomozást.

— **(Augusztus közepe.)** Ugy beborult az ég, nem is akar kiderülni. Vagy ha eltűnnek is a felhők néhány pillanatra, néhány órára, ismét mások jönnek, feketék, tele esővel, zivatarral. És ilyen az augusztus közepe. Tagadhatatlan, hogy kellett az eső nagyon is, de hát most megint lehetne egyszer már szép idő is. Ha jó is volt az eső, abból még korán sem az következik, hogy folytonosan essék, hisz — ha valahol, itt bizonyosan áll a közmondás — sok a jóból is megárt.

— **(Valami a vízvezetésekről.)** Már volt alkalmunk felhívni az intéző körök figyelmét holmi gyerek stiklikre a vízvezetéseket illetőleg. Megteszszük most is. Némely helyen a játszani vágyó kisdud csemeték nem találnak maguknak ártatlanabb játékszert, mint a vízvezeteki csapokat, melyeket kinyitni tudnak, de bezárni nem. Talán jó volna valahogyan ezt ellenőrizni. Avagy elég víz van most a tartókban?

— **(Felakasztotta magát a fegyházban.)** **Szászi János** rablógyilkost, ki **Kőrösztös** Jánost a tanyájában agyonütötte és kirabolta, a szegzárdi kir. törvényszék 10 évi fegyházra ítélte. A nagy gonosztevőt csak pár hónapja, hogy Illavára szállították, hol most öngyilkosságot követett el. Az elszánt ember cellájában akasztotta fel magát s mire a börtönőrök észrevették, már meghalt.

— **(Nyugdíjazott adótárnok.)** A m. kir. pénzügyminiszter **Spehár Alajos** szegzárdi m. kir. adótárnokot hosszas betegsége miatt nyugdíjazta. A nyugalomba vonult adótárnok szép időt töltött el az állam szolgálatában és nagy felelősséggel járó hivatalát mindig a legnagyobb pontosság- és lelkiismeretességgel töltötte be. Az ügybuzgó s tiszteletben álló férfit két nagy operációt állott ki, melynek következtében mind a két lábát elvesztette.

— **(Nyájas cipészinás.)** Hogy a nyájasság nincs kötve semmiféle kvalifikáció-

hoz, nem is képezi vita tárgyát. Nyájas lehet mindenki bárkivel szemben, ha akar. A miniszter mindig nyájasan fogadja a küldöttsegeket, a hitelező is nyájas, ha adósságunkat törlesztjük s így tovább. Ezek szerint nincs kizárva, hogy egy cipész inas ne legyen nyájas, főképpen, ha egy csinos kis leánnyal van dolga. Talán más is nyájas ilyenkor! Együtt mentek a főutcán ma reggel. A leányka valami után tudakozódott s a fiu szívesen kaulazolta. Mikor a kitűzött célhoz elértek, a fiu nem tudott ellenállni a váagnak s megcsipte a piros-pozsgás leányka arcát úgy, hogy az még pirosabb lett. E szerfeletti nyájasságnak nyakleves lett volna a jutalma, a mit azonban a fiu nevetve került ki s incselkedve állt tovább.

— **(Az éj leple.)** Igen az éj leple mindent befed, láthatatlanul eltakar, csak egy baja van, hogy hallhatatlanul nem takar be semmit sem, mert éjjel még a suttogás is jobban hallatszik, hát még a danázás, a mit némely korcsnában a törzsvendégek naponként véghez visznek. Tán zavarja a lakókat ez a lárma? Dehogyan! Megszokták ők azt. A városház sarkán álló rendőrök — kikhez elhallatszik az ordítás — e nóták mellett szundikálnak, őket sem háborítja. Hát minek is tenni ez ügyben akkor valamit. Teljesen felesleges.

— **(Az asszony miatt.)** **Rác Péter**, regölyi lakost elhagyta a felesége és hazament az apjához, **Gábriel József**hez Szakáll községbe. A férj erre kétségbeesésében magához vette kétszövényű vadászfegyverét s megtöltvén azt löporral, elment apósa házához s ott úgy őt, mint az asszonyát agyonlövésével nyegette, ha vissza nem tér hozzá. Az após megijedt és engedte visszatérni az asszonyt, a kit azután a férj — vállán a fegyverrel — kísért haza. Az após azonban feljelentette az esetet a bíróságnál s most folyik az életveszélyes fenyegetések miatt a vizsgálat a férj ellen.

— **(Mégfurt boroshordó.)** Az ódombóvári vasuti állomáson egy boroshordót megfurtak s a bort belőle kilopták. A feljelentésre megindult nyomozás során kitűnt, hogy a lopást nyolc vasuti munkás követte el, kik ellen most folyik a nyomozás.

— **(Meglopott munkás.)** **Makk Vince**, pécsi lakos, a Gusztáv-műve-pusztán dolgozik s ott a napokban lakásában álkulcsal felnyitották a ládáját s ellopták huszonkét korona megtakarított pénzét. A nyomozás során egy szintén a pusztán dolgozó pécsi napszámosnőre esett a lopás gyanuja, ki ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Magyarország örültjei.)** Magyarországon ezelőtt öt esztendővel irták össze az elmebetegeket s a statisztika nagy és szomorú tétellel szaporodott. Több mint huszonezer örültet számoltak össze. Ez a nagy szám pedig nem is olyan nagy, mint általában a nyugati országokban. Azokban háromszáz épeszü emberre esik egy betegelméjű, míg nálunk csak minden hatszáznegyvenegyedik ember örült. Ezek közül csak 1919 volt ápolás alatt a tavalyi esztendőben az állami elme-gyógyító intézetekben, a mi szintén kevés, de sok is, mert az örültek ápolása aránytalanul drágább, mint egyéb kórházi költség. A lipót-

mezei gyógyintézeteiben például egy-egy ágy-nak csak az alapítási költsége több mint négyezer forint. Mindezt egy magyar, német és francia nyelven megjelent kimutatás mondja el, a melyet az állami elme-gyógyító intézetek tavalyi munkájáról adott ki a belügyminiszterium. A terjedelmes füzet tele van érdekes statisztikai adatokkal. Megfelel például arra a legfontosabb kérdésre, hogy micsoda arány szerint gyógyíthatók és gyógyíthatatlanok a betegek. A lipótmezei gyógyintézetből 14.52 — az angyalföldiből 20.51 — a nagyszebeniből 3.98 — a nagykállóiból pedig 1.84 százalék gyógyíthatatlan beteget bocsátottak el. Persze csak olyanokat, a kik nem közveszélyesek. Ezekből telik ki a nagy tábor csendes örült, a miből legalább egy kijut minden falunak. Gyógyultan vagy javultan kibocsátottak a lipótmezei intézetből 16.33 az angyalföldiből 14.89, a nagyszebeniből 9.53, a nagykállóiból pedig 3.94 százalékot a betegek közül. Érdekes az, hogy míg Budapesten tulzsufoltak az elme-gyógyító intézetek, a két vidéki intézet betegforgalma aránytalanul kicsiny lenne, ha a budapesti intézetek le nem küldenék azokat a betegeket, a kiket már képtelenek befogadni. A publikum bizalmatlan még ebben az irányban is a vidék iránt s csak Budapestre viszi a betegét, mintha ott biztosabb lenne a gyógyulás. A legtöbb elmebeteg napszámos sorból került az intézetbe (484). Azután legtöbb a földműves (250), a kinek egyáltalában nincs foglalkozása (273), tisztviselő (242), kereskedő (209), színész hat van az intézetekben ápolás alatt, tanár és tanító hatvannégy, tanuló hatvan, zenész és táncmester huszonhárom, szerzetes és apáca öt. Író pedig egy sincs.

— **(Karamból.)** Nálunk, hol aránylag oly kevés kocsis jár, annyi karamból történik, annyiszor ütköznek össze a kocsik, hogy szinte skandalum s csak a kocsisok ügytelenségét bizonyítja. Ma délután a városból két falusi ember igyekezett kifelé az országúton s egyik a másikat akarta kikerülni. A szerencsétlen versenyben aztán véletlenül egymásnak hajtottak neki, úgy, hogy az összeütköző kerekek összetörték. Bizonyosan ők sem tudták a közmondást, hogy lassan járj, tovább érsz. Így van az! Maga káran okosodik a magyar.

— **(Telekkönyvvezetők kongresszusa.)** A telekkönyvi tisztviselők országos egyesületének központi választmánya nagy tevékenységet fejt ki évek óta, hogy a nehéz föladatak végzésére hivatott telekkönyvvezetők hivatali állását elviselhetőbbé tegye. Hosszas tanulmányozás után működésének eredményét egy országos kongresszus elé terjeszti a választmány. A megvitandó pontozatok közt vannak a következők: 1. Az 1883. évi I. t.-c (minősítési törvény) 19-ik §-ának, mely a telekkönyvvezetői kart kezelőtisztviselőnek tekinti — megváltoztatása. 2. A telekkönyvvezetői kar előmenetele a jelenlegihez képest helyesebb előléptetési rendszer szerint szabályoztatnék. 1893. évi IV. t.-c. 3. §-a értelmében a telekkönyvvezetők éppen úgy, mint az irodaigazgatók, a IX. és X. fizetési osztályba egyenlő számmal soroztatnának, úgy hogy a IX. fizetési osztály I. fizetési fokozatába 62, a II. fizetési fokozatába 62 és a III. fizetési fokozatba 61 telekkönyvvezető jusson. 3. A segédtelekkönyvvezetői állások megszün-

tetése és a segédtelekkönyvvezetőknek telekkönyvvezetőkkel való előléptetése. 4. A telekkönyvek egyöntetű vezetése céljából központi telekkönyvi felügyelőség fölállítására. A központi választmány fölkeri a vidéki kartársakat, hogy úgy a járásbírók, mint a törvényszékek telekkönyvvezetőségei legalább egy-egy taggal képviseltesék magukat a kongresszuson.

— **(Pályázat a konzuli akadémiába.)** A császári és királyi konzuli akadémiába az idei iskolai év kezdetén több új növendéket vesznek föl, azonkívül betöltenek több, évi 2600, illetőleg 2000 koronás állami alapítványi helyet is. A tanulás ideje az akadémián öt esztendő. Egy-egy növendék teljes ellátásáért 2600 koronát kell fizetni, két egyenlő félévi részletben, október és március elsején. Az állami dotációs növendékeknek csak a dotációjuk és a megállapított ellátási költség közti különbséget kell esetleg megfizetni. Azok a növendékek, a kik egy évig az akadémia keleti szakosztályán tanulnak és az állami vezetőség azután végleg oda sorozza őket, a második év elejétől kezdve 2600 koronás állami javadalmazásban részesülhetnek. Pályázhatnak magyar, vagy osztrák állampolgárok, a kiknek érettségi bizonyítványuk van és a kik németül és franciául tudnak. A folyamodványt a kellő okmányokkal felszerelve, a külügyminiszteriumhoz címezve szeptember elsejéig kell az akadémia igazgatóságánál (Bécs, Favoritenstrasse 15.) beadni. A pályázóknak szóbeli és írásbeli fölvételi vizsgálatot kell tenni. A

pályázat föltételei részletesen olvashatók a hivatalos lap szerdai számában.

— **Nagy ok az örömré.** (Pozsonyi-tudósítónktól.) Az öröm ragadós és így boldog vagyok, hogy néhány minden öröm nélkül való örömről tehetek tanuságot. Mindaz, a mit elmondok komoly valóság, mindegyik esetet lekiismeretesen ellenőriztem. Maga az elmondandó dolog általános érdekű, mert az egész ségről szól, a mi pedig mindnyájunkra igen fontos. Századunkban igen sokan szenvednek általános gyengeségtől, a mi mutatja, hogy a vér kimerült. Vérszegénység, sárgaság ideg-betegségek, reuma, eredménye a vér ereje elvesztésének s azok, a kiknek az a sorsuk hogy a betegségekkel megküzdjenek, jól teszik ha vérüknek megerősödéséről gondoskodnak. Mit kell tenni, hogy eredményt érjenek el. Az eszköz elég egyszerű. A Pink-pilulát kell alkalmazni, melynek nagy a hirtelensége és a mely biztosítja a vér megerősödését. A nagymenyiségű írásbeli bizonyítvány mutatja, hogy Magyarországon szükségtelen a Pink-pilulát dicsérni. Fölsorolunk néhány a Pink-pilula által meggyógyult fontos személyiséget. S vannak olyanok, kik az erősödés útján vannak s látva a javulást bizalommal folytatják a Pink-pilula használatát.

— Örömmel tudatom önnel — írja Reichel H. ur Alibunárból, hogy a Pink-pilula nagyon jó volt nekem arra, hogy beteljesüljenek mind a hozzáfűzött remények.

Másrészt Kolbenhayer Vilma tanítónő, Gyón, U. P. Alsó-Dabasról kijelenti, hogy a Pink-pilula reá kitűnően hatott.

Kornett György ur földbirtokos, Uj-Arad közelében, Német-Szt.- Péterné, szintén megerősíti, hogy a Pink-pilula egészségét helyreállította.

Végre Pauer István ur Pozsonyból írja, hogy jóllehet már egészséges, még folytatja a

Pink-pilula használatát s még hat dobozt kér. Mindezek a bizonyítékok az aggodalom legyőzésére szolgálnak s buzdítói mindazoknak, kiknek vére gyenge s kiket ezáltal betegség támadott meg. Ezek után haladék nélkül fogják alkalmazni a Pink-pilulákat.

A Pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszerárban, Budapest, Király-utca 12.

Tanügy.

(Nőtagok a községi iskolaszékben) A siklósi községi iskolaszék az ovodaügyi törvény kivánalmainak megfelelően az iskolaszéket nőtagokkal egészítette ki, a kik a következők: *Igert Alajosné, Pammer Péterné, Weiss Lajosné, Krasznay Mihályné, Jancsics Sándorné, Schneider Henrikné, Zeke Lajosné és Kohn Lajosné.*

(Tanítói közgyűlés. A toluai ev. ref. egyházmegyei néptanító-egylet folyó évi augusztus hó 22-én délelőtt 9 órakor Szegzárdon, a polgári iskola helyiségében évi rendes közgyűlést tart bilkei *Pap István* elnökle alatt, melynek tárgysorozata a következő: 1. Ének és ima 2. A gyűlés megnyitása és megalakulása. 3. Jelentés a pénztár állapotáról. 4. Tisztújítás. 5. Babay Sándor felolvasása a népiskolai mindkét tantervről. 6. Az elnökséghez érkezett átiratok tárgyalása. 7. Müller Imre felolvasása a nyugdíj-törvény revíziójáról. 8. Esetleges indítványok.

segítő leányok danája. Az égen egyetlen ártatlan bárnyfelhő sincs; szóval, ha kivánnák, sem lehetne szebb idő.

Most sivitóan cseng a kolostor plébánia harangja — a lélekharangot huzzák; Zsemsz fölugrik s éktelen vonításba fog; az öreg lovász kisiet az istállóból s midőn megértette, hogy egy távozóban lévő lélekre huzzák meg a bucsuztatót, komoran levette szürkülő fejről lovászsipkáját s imára kulcsolta kezeit. Egyik karjára fűzve a fényesre tisztított zablával, hóna alatt pedig a fényező kefével, úgy állott ott, míg imáját be nem végezte. Az újfundlandi pedig farkát maga alá huzva, szükülve kerülgette az öreget . . . látni való, hogy bántja az éles harangozás.

— Alighanem Dénes báróra huzzák, mormogá Mátyás — ezek aztán a gavallérok; hej régen, ha már volt is duellum, man akkor egész másért verekedtek meg. A gróf belehal, aztán kinek volt most már igaza? Eh! — mondá magában — menjünk a lovakhoz. Alig mondá Mátyás e monológot, siető lépések hallszanak és Kelemen Jenő báró, az ifju mágnás jött sietve az istálló felé.

— Mátyás! Mátyás! kérem!

— Parancsoljon, méltóságos uram!

— Nyergelje csak meg hamar a lovam, aztán itt e, kösse fel sarkantyúimat; különben hagyja, majd magam, csak a lovat hamar, megvárom itt . . .

— Azonnal, méltóságos uram!

Rövid tíz perc mulva Mátyás kivezette utra készen a büszke pej hátast, melyre Jenő báró felugrott és a nyitott kertajtón elszárgult.

— Ne te, ne! — mondá az öreg mosolyogva. Még

— Most, most kezd a családban valami olyas mutatkozni, mi az összhangot, a megelégedést kockáztatja . . . ime ez a párbaj . . . meg aztán Laci hadnagy betegsége . . . az öreg Mayer azonban nyugodtan ment fel fiahoz.

Midőn az öreg belépett, már ott találta Szekeres doktort — a jó adomás doktor bácsit.

— No Náci, kérdé Mayer senior az orvost, mi újság, mi baja a vitéz hadnagy urnak?

Az öreg orvos visszafordult, ránézett az öregre és nem szólt mindjárt; kezében tartá a már ágyban fekvő László kezét és ütérét vizsgálta.

— Hm, semmi! holnap talán minden jó lesz; egy kis affekció; hisz nem csoda . . . hm, majd holnap . . . hol vannak irószerek? Így ni; minden félóraban egy kanállal . . . ki lesz a beteg mellett? . . . te, Jancsi? jó magam is még átjövök . . . hm, hm. Te Mayer, adj egy kis bort innom, tudja Isten, olyan száraz a gégém, jer le az irodádba . . . na Isten veletek, nemsokára visszajövök.

Az öreg Mayer néma figyelemmel szel lélte és hallgatta Szekeres doktor beszédjét s így nem kerülte ki figyelmét, hogy ő, aki nagy ritkán ivott bort, most bort kíván, — magyarázata csak az lehet, hogy neki, Mayernek mondani akar valamit. A két öreg le is ment azonnal a földszintre.

— Te, ez a Laci nagyon veszélyesen betegedett meg. Vagy meghal, vagy elveszti esztét. Hogy meggyógyulna, az alig hihető; ha igen, az nagy csoda lesz. Megmondom egész nyiltan; egyébiránt itt van a híres budapesti Vágó professzor, tartsunk konziliumot, ha akarod.

(A tanítók országos bizottsága tegnap Budapesten tartott közgyűlése *Schneider* István, pécsi községi népiskolai felügyelőigazgatót a leányok sorába beválasztotta.

Törvénykezés.

§ **Hamis bukás vétsége.** *Löwy* Adolf pécsi bejegyzett rőlskereskedőt a kir. törvényszék ma hamis bukás vétségében mondta ki bűnösnek s ezért őt egy hónapi fogházra s egy évi hivatalvesztésre ítélte; kötelezte továbbá az elíteltet, hogy a felmerült 316 korona büntető költségeket a kincstárnak megtérítse. Az ítélet indokolásában ki van emelve, hogy a kir. törvényszék miért látta bűnösnek *Löwy* Adolfot, ki ellen már 1898. évi szeptember 5-én csőd nyitattott. A vizsgálat ugyanis megállapította, hogy *Löwy* csak egyetlen egyszer készített mérleget, azt sem az üzleti könyvekben, hanem külön. Könyveit sem vezette a kereskedelmi törvényekkel megegyezőleg. Azonkívül *Löwy* még akkor is csinált egyre adósságot, mikor már fizetésképtelenségének tudatában volt. Ez indokok alapján hozta a pécsi kir. törvényszék fenti ítéletét. Az egy havi fogházat kitöltöttnek tekintették, hozzászámítván a vizsgálati fogságot. Az ítélet jogerős.

§ **Megváltoztatott esküdtbíróági ítélet.** Az új büntető pörrendtartás életbeléptetése óta ma történt harmadszor, hogy a legfelső bíróság megváltoztatta az esküdtbíróági ítéletét.

Az ügy előzménye az volt, hogy a múlt év november harmadikán este hét és nyolc óra között az utcai ablakon keresztül két puskalövessel nyakszirten és szíven lötték *Saly* János csesztregi birtokost, a ki ágyban fekve, ujságot olvasott. Hogy előre megfontolt gyilkosság történt, azt a birói szemle kétségtelenül megállapította. A gyilkosokat azonban a csendőrség jó ideig nem volt képes kézrekeríteni, a mi nek főképpen az volt az oka, hogy az elhunyt Csesztregen éppenséggel nem örvendett közkedveltségnek. Az előnyomozat tizedik napján végre mégis sikerült a csendőrségnek a bűnösöket *Horváth* János tizenkilenc éves földműves, *Weinberger* Mózes tizenhat éves mészárossegéd és *Rosenzweig* Herman volt pécsi szatócs személyében letartóztatni. A két előbbi szerint *Rosenzweig* régóta ellenséges viszonyban állott a megölt *Saly*val, mert tönkretette és miatta kellett Csesztregről eltávoznia. Fölbérelte hát őket, hogy tegyék el láb alól a gyűlölt ellenfelet.

— Szereztek puskát s tegyék el láb alól, nem valljátok kárát.

Horváth, a ki fiatalok mellett is öt évre volt elítélve rablás és lopás miatt, betört *Kuncz* Gábor erdészhez és ellopott egy puskát, *Weinberger* meg kölcsönkért *Vas* Jánostól egy forgópisztolyt és így fölfelegykezve, *Horváth* mezitláb, társa meg szőrpapucsban *Saly* János lakásához lopóztak, megvárták, míg az ágyba feküdt s a gyertya világnál ujságot kezdett olvasni. *Horváth* erre a ház előtt levő léckerítésen átmá-

szott, a csipketűgönyvel alig takart ablakhoz lépett, a fekvő *Saly*t gondosan célba vette s pár másodpernyi időközben kétszer rálőtt. Azután átmászott újra a kerítésen.

— Rendbe vagyunk, *Mócsi*, szól az ablaktól négy-öt lépésnyire álló cinkostársához, a ki töltött forgópisztolyt tartott a kezében. Rád nincs már szükség!

Azután elmenekültek, de előbb *Horváth* a puskát elrejtette egy szénakazalba, *Weinberger* pedig másnap reggel visszaadta a kölcsönkért pisztolyt. A zalaegerszegi esküdtbírósa *Horváth* Jánost a gyilkosság büntetésében mint tettést, *Rosenzweig* Hermant a gyilkosság büntetésében mint felbujtót bűnösnek találta s ezért egyenkint tizenöt évi fegyházzal sújtotta, míg a fiatal *Weinberger*t az esküdték nem bűnös verdiktje folytán fölmentették. Az ítélet ellen úgy a királyi ügyész, mint a védő semmiségi panaszszal éltek, a melyet tegnap tárgyalta a legfelső bíróság. *Hammersberg* Jenő koronaügyész az ügyész panaszát visszavonta, a védőt pedig elutasítani kérte, míg *Grünwald* Samu dr. zalaegerszegi ügyvéd, *Rosenzweig* védője, a büntetésre vonatkozó rész megsemmisítését kérte. A kuria közel kétórai tanácskozás után a következő határozatot hozta: A kuria a bejelentett semmiségi panaszokat egytől-egyig elutasította. *Horváthra* nézve hivatalból megsemmisíti a büntetés kimérésére vonatkozó részt s a büntetést kilenc évi fegyházra szállítja, mert nem volt még husz éves, a mikor a gyilkosságot elkövette s így a büntetés maximuma tizenöt évi fegy-

Az öreg Mayer szótlan hallgatta a doktor beszédét, mint olyan, kinek teljesen hiányzanak a hallószervei. Felelni akart, de csak ajkai mozogtak . . . Az öreg Szekeres gyorsan egy karszéket tolt Mayer alá, melyre szeliden lenyomta, aztán a közeli asztalról a vizes palackból kissé megnedvesíté annak homlokát.

— Lacim! Lacim! rebegé Mayer.

— Igen; azonban, légy nyugodt, mit ember képes, azt megteszem; nála maradok ez éjjel . . . ha ezt az éjszakát szerencsésen átevezi, akkor jól állok mindenért; ez az éjszaka, ez, ettől félek.

— Édes Nácim! megszakadna a szívem, kérlek . . .

— A fenyét! vén csont, légy nyugodt; fejet föl . . . megteszek mindent, csak ne pityeregj. Patvarba, én is apa vagyok, értem gondoskodásodat és aggodalmadat, de hát azért vagyok itt, vagy mi a tatár . . . hát csak nyugodtság, mert másképp itt hagylak. Most adass valamit ennem, aztán felmegyek a gyerekekhez. Dixi.

Szekeres doktor, miután egy jó adag hideg vadrecét befőttel magába szedett s egy jó nagy pohár vizet ivott — befejezte vacsoráját s azután rögtön felment a beteghez, kinek ágya mellett virrasztott reggelig.

Reggel aztán tisztán látott az öreg orvos; most már tudta, hogy Mayer hadnagy menthetetlenül elveszett — amennyiben megtévelyodott. Szekeres doktor e fájdalommal felfedezését azonban csak Jancsival közölte, a szegény atyát még egyelőre megkímélte e hírrel.

— S nincs kilátás arra, hogy szerencsétlen bátyám elméjét visszanyerhetné, Szekeres bácsi?

— Alig van reá remény. Lehet, mert hát *nil admi-*

rari kedves uram öcsém — de a remény, melyet táplállok, nagyon vékony, nagyon halvány. A magány, a gondos, figyelmes ápolás talán megteszi a magáét, de csak idővel és akkor sem teljesen. Rettenetes, borzasztó e csapás, de hát ilyen az élet, öcsém; legjobb és legokosabb stoikus megadással fogadni és viselni ilyen Isten-csapást. A csillapító szereket add be neki rendesen, ha inni kér, adjál neki málna- vagy citrom-szőrpöt, ha enni kér, adj neki, a mit csak megkíván. Sem nem árt, sem nem használ már. Most pedig Isten veled, le kell kissé feküdnöm, azonban ebéd után rögtön jövök.

S azzal otthagya János urfit s lement az öreg Mayerhez, kinek minden lehető vigaszszal szolgált s aztán hazament.

János az ablakból látta az öreg Szekereset dőcögő léptekkel távozni s midőn az öreg a nyikorgó vasajtót betette maga után, János felsőhajtott:

— Ha ő mondta, hogy nincs segítség, akkor valóban nincs is.

*

A szomszédos báró családnál a Kelemen-villában halotti csönd uralkodik. A cselédség lábujjhegyen jár-ke, csupán az istállóból hallszik halk tütyülés, melyet az öreg Mátyás lovász követ el, miközben a khina-ezüst szerszámot tisztogatja. Zsemsz, a kölyök újfundlandi az istállóajtó előtt hever s hébe-hóba egy-egy szemtelenebb légy után kapkod okosszemű fejével. A rekkenő hőségben a kert felé nézve a levegő vibrál s néhány fehér Leanderfán banyanyál libeg. Oly nagy a csend, hogy a földekről egész tisztán idehallszik a cséplőgép kattogása s a gépnél

házban lett volna megállapítandó; azonban az eljárt bíróság, a kuria szerint is helyesen, alkalmazván a b.k. 92-ik szakaszát: a bűntétést tizenöt éven alul kellett megállapítani.

VASUTI MENETREND.

Érvényes június 1-től.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:35	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombovára é.	2:50	1:54	10:03	1:30	6:21

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
Uj-Dombovára érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz.	9:52	Sz. v.	9:53		
Dombovára érkezik	1:40		12:55		

	Sz. sz.	Sz. v.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Uj-Dombovár ind.	3:15	5:30	10:15	2:17	6:35	
B.-Szt.-Lőrincz	4:46	7:31	11:33	3:39	7:39	
Pécsre érk.	5:22	8:21	12:04	4:11	8:01	

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:50	8:15
N.-Kanizsáról ind.	2:22	4:57
Barcsra érk.	4:44	7:18
Pécsre	7:51	9:42

	V. v.	V. v.	Tv. sz.	Sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:19	6:05	10:13	
B.-Szt.-Lőrinczre érk.	8:22	7:01	11:25	
Pécsre érk.	9:42	7:51		

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:40	8:48	12:25	8:00
Villányra érk.	6:54	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	9:13*	12:20	8:35
Villányra érkezik	6:30	9:58	1:05	9:20
Villányból ind.	7:01	10:13	1:48	9:40
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	10:49

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 7:20,**) alulról d. e. 11.35.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponta délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50

*) Csak szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul reggel 8:30 fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal; naponta Mohácsról indul d. e. 10:30, Budapestre érkezik éjjel 12:50

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. augusztus 17.

— **Kivégzett ifju.** Connecticut állam feygházában, Westersfieldben, július 20-án közvetlen éjtel után felakasztották a 18 éves Gross B. Karolyt. Az volt a bűne, hogy 1899. november 7-én megölte Stamford közelében jötevőjét, a hatvan éves King C. Sárát. A fiu rabja volt a cigarettázás szenvedélyének. Szülei és nagyszülei részben eskórosak, részben gyöngelművek voltak s így a védelem a beszámíthatlanságra volt alapítva, de mindez nem használt: az esküdtek halálra ítélték a degenerált ifjút és az állam kormányzója vonakodott kegyelmezési jogát gyakorolni.

— **Egy osók miatt.** A . . . lady a minap Londonban bement egy zeneműkereskedésbe és zenedarabokat vásárolt. Mikor a megkedvelt zeneműveket kiválogatta és kifizette s már menni készült, visszafordult és így szólt az öt kiszolgáló segédhez:

— Mielőtt elmennék, kérek még »Egy csókot« is.

A segéd ránézett az ifju ladyre s aztán szó nélkül nagyot cuppant az arcára. A lady felsikoltott, nagy lármát ütött és pert indított a csókolózó segéd ellen. A tárgyaláson a vádlott azzal védekezett, hogy nem tudta, hogy a lady nagy betűkkel kéri az »Egy csókot« s zeneművet akar, — tehát teljes joggal adta ki neki természetben a kert csókot. A védekezést a bíró elfogadta, s a vádlottat fölmentette.

— **Orvosnők Khinában.** A Pekingbe bezárt idegenek között, a kiknek a sorsáról még mindig nem tudni semmi bizonyosat, van három orvosnő is. Mind a hárman a brit misszió-társulat szolgálatában vannak. Tiencinben hat orvosnő van. A shanghaii Margaret Williamson kórházát nők vezetik s a betegforgalmuk évenként meghaladja az ötvenezeret. Az igazgatónő, Elisabet Reiffnyder igen jó nevű sebész volt Angliában is. A kórházban ez idő szerint öt khinai nő is tanulja az orvosi tudományokat. Legkeresettebb orvos Khinában dr. Bigler asszony, a kinek évenként 20.000 betege is van. Igen népszerű továbbá egy khinai miss, Hu-King-Eng, a ki az Egyesült-Államokban szerezte orvosi oklevelét.

— **Néhány közkeletű szó eredete.** Itt adjuk néhány általánosan használt szó magyarozatát, a melyet bizonyára kevesen ismernek:

Ametiszt: a görög amethystosból = nem ivó, nem ittas. E violaszínű drágakőnek a görögök azt az erőt tulajdonítottak, hogy a részegséget csillapítja.

Bankrót az olasz bancoottóból, banktörés, mert a fizetni nem tudó pénzváltó váltó padját nyilvánosan összetörték, rotto = rüptus: összetört.

Bureau: spanyolul buriel, eredetileg durva sötétszínű posztó, aztán azzal letakart asztal, majd íróasztal, végül írószoba, hivatal.

Fiaker: francia fiacre, mely szó Ménaye nyelvész korában (meghalt 1692-ben) lett divatos. St. Fiacr (Fiacrius) alakja volt Páris városa St. Antoine utcabeli házának ismertető jelvénye (enseigne), mely házban kocsikat lehetett bérelni Sauvagetól, a ki 165-ben szabadalmat nyert nyilvános kocsik tartására.

Fidibus: Ez a szó a tizenhatodik század utolsó negyedében már előfordult. Valószínűleg a francia fil de bois = faszilánk, forgács kifejezésből alakult.

Frak: a francia frac, fraque, eredetileg bolyhos kelme, a latin floccus (bolyh) utóbb szerzetes kámza, majd rövid, elől kivágott kabát, ma közhasználatban levő diszöltözet. Pedig azelőtt éppen ennek az ellenkezője volt.

Silhouette: 1757-ből való, mikor Etienne de Silhouette főellenőr, későbbi miniszter után, a ki mindent takarékosan és szűken tudott berendezni, a tulságos takarékoságról azt szokták mondani, á la Silhouette. Ez az elnevezés ráragadt aztán különösen az üres fekete képekre, az arnyképekre.

Toast: (tószt) angol szó, s tulajdonképpen való fogalma: piritott kenyér- vagy zsemlyeszeletek a latin »tostus« (piritott)-ból; később a felköszöntés értelmével ruházták fel, mert Angliában, így tartja a hagyomány, a pohárral felköszöntő azokból a szeletekből tett be egy darabot a pohárba, azt körbe bujdosztatta, s mikor a maradék visszakerült kozzá, kiitta, s a szeletet megette.

— **Grönland kikutatása.** Koppenhágából a múlt héten expedíció indult keleti Grönland kikutatására. Az Amdrup-féle társaság a grönlandi növénykincseket, — melyeknek nagy sokaságát gyanítják ott, — tanulmányozni fogja. Még vissza lehet emlékezni, hogy a Ryder-féle expedíció Hartz botanikus vezetése alatt Grönland déli részében egész virágszőnyegeket és 20 lábnál magasabb

fákkal bíró nyírfaerdőket talált. Az ottani rövid nyár folyamán a keleti partvidéknék állítólag még sokkal gazdagabb és változatosabb növényzete van. Ennek az expedícióvak is Hartz botanikus a vezetője, kihez Krause botanikus és még több tudós csatlakozott. A társaság ősszel szándékozik Dániába visszatérni.

Közgazdaság.

□ A Dnnagózhajózási-társaság július 1-től 30-ig 1,581.470, vagyis a tavalyi hasonló időszakhoz szemben 200.778 koronával többet vett be; a hajózás kezdetétől június hó végéig a bevételek 6,047.633 koronát tettek; a múlt évvel szemben 127.099 korona csökkenés mutatkozik. A mohács-pécsi vasuton a bevételek július 1-től 31-ig 156.242 koronára rugtak; ehhez a bevételek január 1-től június végéig, az összbevétel 752.386 korona, míg tavaly 739. 432 koronát tettek.

TÁVIRATOK.

— **Budapest a királynak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapest már ma zászlódiszben áll. Mindegyik nagyban készülődnek a ma esti kiállításra.

— **Katholikus nagygyűlés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az országos katolikus nagygyűlés Budapesten ma kezdődött. A belvárosi templomban „Veni Sancte“ és mise volt, melyet Császka György, kalocsai érsek celebrált. A templomból a katolikus testületek zászlókkal vonultak a Vigadóba, hol a nagygyűlés roppant közönség jelenlétében kezdődött meg. A megnyitó-beszédet nagy hatás között ifju Zichy János gróf tartotta.

— **Bécs a császárnak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi községtanács ma délelőtt a király születésnapja alkalmából diszülést tartott. Az ünnepi beszédet Lueger főpolgármester mondta, éltetve a császárt. Az ülés a „Gott erhalte“ éneklésével végződött. Utána leleplezték az uralkodónak az 1898-diki császári jubileuma emlékére állított emléktáblát.

— **Háboru Khinában.** A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy Pekingből Saughaiba érkezett khinai szökevény jelenti, hogy a pekingi hivatalos testületeket szétkergették és peretjeiket a nagytanács őrzi. A reakcionárius párt most azokon oltja vérszomját, kiket az idegenek pártolásával gyanúsítanak.

Kantonban egy tatár tábornok a keresztényektől lakott házakban házmotozást tartott és a házakra táblát függesztett ki, figyelmeztetve a khinaiakat, hogy a keresztényekkel ne ériuthezzenek.

— **Steyn elnök halálhíre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lorenzo Marquezból távirják, hogy az odaváló transzváli konzulátus jelentése szerint, Steyn elnök, ki Krüger akarta felkeresni, utközben meghalt.

— **Katonai affér.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Domokos György ügyvédjelölt Budapesten a főkapitányságnál ma délben megjelent s elmondta, hogy

ma délelőtt a Vámház-téren keresztülmen-
vén, éppen arra ment az *ötvenkettedik*
gyalogezred is. A legénység után menő
tisztszolga meglökte lovával, mire ő séta-
botjával a lóhoz ért. *Udvarnoky ezredes*
ezt látva visszafordult s »Hundskerlla
kiáltással kardjával végigvágott az ügyvéd-
jelölt arcán, melyet menten elborított a
vér. A rendőrség azonnal megindította
az ügyben a vizsgálatot.

— **A cár Párisban.** (A „Pécsi
Figyelő” eredeti távirata.) Az „Echo de
Paris” hivatalos értesülés alapján jelenti,
hogy *Miklós* cár szeptember közepén Pá-
risba megy a világkiállítás megtekintésére.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

6050. sz.

Tkvi. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi
hatóság közhirrre teszi, hogy a m. kir. Állam-
kincstár végrehajthatónak Herenbacher Éva,
illetve Klencz Ferencné szül. Hauk Éva pécsi
lakos végrehajtást szenvedő elleni 480 kor.
68 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehaj-
tási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a
pécsi kir. járásbíróház területén lévő, Pécs
sz. kir. város határában fekvő s a pécsi 1530.
sz. betétben felvett A. I. 979. hrsz. szőlőnek
s 980. hrsz. 13. sz. háznak B. 1. alatt özv.
Klencz Ferencné szül. Hauk Évát illető $\frac{2}{11}$
részre 2945 korona becsárban, mint kikiáltási
árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok az 1900. évi szeptember
hó 5-ik napján d. e. 10 órakor a kir. tör-
vényszék árverési helyiségében megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási
áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlank becsárának 10%-át, vagyis 294 kor.

50 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi nov.
hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik
§-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a ki-
küldött kezébe letenni, avagy az 1881: 60.
t.-cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a
bíróháznál előleges elhelyezéséről kiállított sza-
bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1900. évi június hó 13-ik napján.
A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Göbel,

kir. törvényszéki bíró.

6049. sz.

tk. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi ha-
tóság közhirrre teszi, hogy Pécs szab. kir. vá-
ros árvtára végrehajthatónak Mátyás Kálmán
pécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni
300 kor. tőkekövetelés és járuléka iránti vég-

rehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és
a pécsi kir. járásbíróház területén levő Pécs
sz. kir. város határában fekvő s a pécsi
174. sz. betétben felvett A. I. sorsz. 3266
hrsz. 13. sz. lakházra az árverést elrendelte s
hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900.
évi szeptember 4-ik napján d. e. 10 órakor
a kir. törvényszék árverési helyiségében meg-
tartandó nyilvános árverésen a megállapított
kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlank becsárának 10%-át, vagyis 180 kor.,
készpénzben, vagy az 1881: é. nov. 1. 3333. sz.
alatt kelt I. M. rend. §-ában kijelölt óvadékképes
értékpapirban a kiküldött kezébe letenni,
avagy az 1881: 60 t. cikk 176. §. értelmében
a bánatpénznek a bíróháznál előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.

Pécsett, 1900. évi június hó 13-án. A
kir. tszék, mint tkvi hatóság.

Göbel,

kir. tszéki bíró.

A pécsi nyilvános 3 osztályu Porges-féle

FELSŐ KERESKEDELMI ISKOLA

jövő (26 ik) tanéve f. év szeptember hó 1. napján nyílik meg.

Ez az intézet az ország többi felső kereskedelmi iskoláival (aka-
démiaikkal) teljesen egy rangban áll és a végzetni növendékek az érettsé-
gi vizsgálat letételével az egy évi önkéntesi jog kedvezményében
részesülnek.

A beiratások az intézet helyiségében Pécsett (Kossuth-utca
5. sz.) történnek f. é. augusztus hó 31-től kezdve.

Ugyanott folynak a beiratások

a nyilvános polgári fiu-iskolába,

mely Pécs szab. kir. város segélyezése mellett nyílt meg.

Bővebb felvilágosítást nyújt

az igazgatóság.

Pécsett, 1900. évi augusztus hó.

Ezen rovat alatti hirdetések ára
10 szóig 40 fillér, — minden
további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtat-
nak a kiadóhivatalban és az
elárúsító helyeken.

Lapunk egyes számai kaphatók és kishirdetések elfogadtatnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
(fűszerkereskedés, Makár-utca)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Batory és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Legszébb névjegyek, meg-
hívók és egyéb nyomtat-
ványok Taizs József könyv-
nyomdájában kaphatók.

Ugyanott *írószerek és pa-
pirok* nagy választékban raktáron
tartatnak.

Egy tanonc azonnali belépésre
kerestetik *Fuchs József* ve-
gyeskereskedésében Sásdon.

Egy tanonc felvétetik *Weber
Ferenc* vas- és fűszer-üzleté-
ben Pécsett.

Duplex petroleum lámpák
— gázvilágítás bevezetése
miatt — olcsó áron eladók. —
Cím a kiadóhivatalban.

Vasalt boltajtó, használt, 15
frtért eladó. Cím megtudható
a kiadóhivatalban.

Egy szoba és konyhából
álló lakás kiadó Király-utca
38. számú házban.

Meyer-Lexikon, 11-ik ki-
adás, 20 kötet, teljesen jó ál-
lapotban, jutányosan eladó. —
Cím a kiadóhivatalban.